

Άγιων Αγίων (16 Ιανουαρίου)

[Πορφές](#)

Όσιος Σισώης ο Σιναΐτης (14ος αι)

Ο όσιος Σισώης υπήρξε ηγούμενος της Μονής Χιλανδαρίου. Θεωρείται σύμβουλος και πνευματικός του βασιλιά Λαζάρου. Αναφέρεται ως μαθητής του οσίου Ρωμούλου. Έζησε στο χωριό Σισώγιεβατς, σε απόσταση 12 χιλιομέτρων από το μοναστήρι της Ραβάνιτσας. Κατά το χρυσόβουλλο της βασίλισσας Μίλιτσας, το 1398, μνημονεύεται δωρεά της προς τον όσιο, η οποία αργότερα περιήλθε στη Μονή Μεγίστης Λαύρας. Το χωριό και η Μονή Σισώγιεβατς πήραν το όνομά τους από τον όσιο. Στο μοναστήρι βρίσκεται ο τάφος του και στην εκκλησία τοιχογραφία του, στην οποία εικονίζεται βαστώντας στο δεξί του χέρι το ομοίωμα του ναού. Ο λαός τον τιμά ως όσιο και θαυματουργό. Το όνομά του μνημονεύεται το 1509 και το μοναστήρι φαίνεται να ερήμωσε στο τέλος του 17ου αιώνα.

Ιερομάρτυς Δαμασκηνός (+1771)

Μαρτύρησε στις 16 Ιανουαρίου το 1771

Καταγόταν από το χωριό Γάμπροβο της επαρχίας Τυρνόβου της Βουλγαρίας.

Ήλθε στο Άγιον Όρος και έγινε μοναχός στην Ι. Μ. Χιλανδαρίου. Αργότερα χειροτονήθηκε ιερομόναχος και εξελέγη και προηγούμενος της Μονής.

Εστάλη κάποτε από τους πατέρες της Μονής στη Βουλγαρία, στο Σφιστόβι, όπου η Μονή είχε μετόχι, για να συγκεντρώσει κάποια έσοδα για τη Μονή.

Ενώ ετοιμαζόταν να επιστρέψει στο Άγιο Όρος, ζήτησε από κάποιους Τούρκους να του επιστρέψουν χρήματα τα οποία τους είχε δανείσει. Εκείνοι, άδικοι και κακότροποι, σκέφτηκαν όχι απλώς να μην επιστρέψουν τα δανεικά αλλά και να του αποσπάσουν και όσα άλλα είχε συγκεντρώσει.

Και να τι τους εσόφισε ο διάβολος να κάνουν. Συνεννοήθηκαν με μια τουρκάλα και τη νύχτα την ανέβασαν με σκάλα στον όροφο του μετοχίου και την έβαλαν μέσα. Κατόπιν κατέβηκαν, έσπασαν την πόρτα και μπήκαν μέσα, όπου δήθεν βρήκαν την τουρκάλα. Άρπαξαν αμέσως τον Άγιο, τον έδεσαν, πήραν ό,τι πράγματα είχε στο μετόχι και, δέρνοντάς τον και κλωτσώντας τον, τον έφεραν στον δικαστή. Εκεί όλοι με φωνές τον κατηγορούσαν ότι είχε γυναίκα τουρκάλα στο μετόχι και αμάρτανε μαζί της. Ο δικαστής αντιλήφθηκε πως όλη η υπόθεση ήταν οργανωμένη συκοφαντία και προσπαθούσε να τον γλυτώσει. Οι ψευδομάρτυρες όμως και όλοι οι Τούρκοι που ήσαν εκεί φώναζαν ότι είναι άξιος θανάτου και τελικά υπερίσχυσαν. Καταδικάστηκε στον δι' απαγχονισμού θάνατο.

Στον δρόμο που τον πήγαιναν τρεις φορές τον ρώτησαν αν θέλει να γίνει τούρκος για να του χαρίσουν τη ζωή και να του επιστρέψουν όλα όσα του πήραν και άλλα από πάνω. Ο Άγιος όμως τους απάντησε, εγώ στη χριστιανική πίστη γεννήθηκα και σ' αυτήν θέλω να πεθάνω. Πηγαίνετέ με εκεί που θέλετε.

Τον οδήγησαν στον τόπο της εκτέλεσης με τα χέρια του δεμένα πίσω. Εκεί ο Άγιος ζήτησε να του λύσουν τα χέρια για να κάνει την προσευχή του ως Χριστιανός. Πράγματι του εκπλήρωσαν την επιθυμία. Στράφηκε προς την ανατολή, προσευχήθηκε και αφού έκανε τον σταυρό του είπε να του δέσουν πάλι τα χέρια.

Τον έδεσαν και τον κρέμασαν και έλαβε ο μακάριος τον στέφανο του μαρτυρίου. Η θεία δίκη όμως ακολούθησε μετά τον θάνατο του Αγίου τους συκοφάντες και φονείς του, διότι καθώς περνούσαν από τον Δούναβη πνίγηκαν στα νερά του ποταμού.

Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου,

[ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ](#)

Πηγή: agioritikesmimes.blogspot.gr